

Sygn. akt IV KO 87/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **R. D.**

oskarżonego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu wniosku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 16 października 2015 r.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 kpk

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę sygn. III K 155/15 przeciwko R.D. do
rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gdańsku.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 października 2015 r. Sąd Okręgowy w Kielcach wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania – na podstawie art. 37 k.p.k. – Sądowi Okręgowemu w Gdańsku sprawy R. D. oskarżonego o czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i inne.

Uzasadniając wniosek Sąd Okręgowy w Kielcach wskazał, że za przekazaniem sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gdańsku przemawia zły stan zdrowia oskarżonego, uniemożliwiający mu stawiennictwo na rozprawach przed sądem miejscowo właściwym. Z przeprowadzonej w sprawie opinii biegłego chirurga wynika natomiast, że oskarżony w aktualnym stanie zdrowia będzie mógł brać udział w rozprawach przed Sądem Okręgowym w Gdańsku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości”, stanowiącym podstawę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu w oparciu o przepis art. 37 k.p.k., mieszczą się także szczególne okoliczności natury zdrowotnej uniemożliwiające stawiennictwo oskarżonego na rozprawie. Chodzi jednak o sytuacje wyjątkowe, tj. takie, w których w sprawie zawisłej przed sądem miejscowo właściwym w ogóle nie może rozpocząć się proces albo nie może dojść do wydania orzeczenia kończącego postępowanie z powodu stanu zdrowia oskarżonego. Bez wątpienia stan uniemożliwiający procedowanie sądu i tamujący możliwość wydania przez niego orzeczenia jest sprzeczny z interesem wymiaru sprawiedliwości. Jeżeli zatem możliwe jest usunięcie takiego niepożądanego stanu poprzez dopuszczenie odstępstwa od ogólnych zasad wyznaczających właściwość sądu, to sprawę należy przekazać sądowi przed którym oskarżony, uwzględniając jego stan zdrowia, może się stawić (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 18 sierpnia 2005 r., III KO 47/05, LEX nr 153240; z dnia 28 listopada 2012 r., III KO 79/12, LEX nr 1228574).

Jak wynika ze sporządzonych w sprawie opinii sądowo – lekarskich oskarżony R. D. przebył amputację i reamputację kończyny dolnej prawej. Czas przewidywany na zagojenie kikuta, zaprotezowanie i osiągnięcie umiejętności korzystania przez oskarżonego z protezy, jest trudny do określenia i zależy od wielu czynników, w tym czasu wygojenia kikuta, oczekiwania na protezę oraz uzyskania możliwości poruszania się o protezie. Zdaniem biegłego, oskarżony w aktualnym stanie zdrowia jest niezdolny do samodzielnego stawiennictwa przed Sądem Okręgowym w Kielcach. Zarazem możliwy jest jego udział w czynnościach procesowych przed sądem najbliższym ze względu na miejsce jego zamieszkania.

Stwierdzić zatem należy, że wzgląd na stan zdrowia R. D. oraz na zapewnienie sprawnego toku postępowania w jego sprawie przemawiają za przekazaniem sprawy oskarżonego sądowi właściwemu według miejsca jego zamieszkania, czyli Sądowi Okręgowemu w Gdańsku.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.